

neste i Magsvejr ikke overstiger 8 Timer i Døgnet." Vi have jo en Søfart, som tager Del med andre Lande i en mere udgaende Søfart baade i og uden for Europa, men hvis man vedtager denne Bestemmelse, antager jeg, at den danske Søfart med det samme vil være sat ud af dette Forhold. Jeg antager, at dette Eksempel med Hensyn til Sejladsen — en Virksomhed, der jo er international — vil være saa oplysende for de mange andre Forhold, dette Forslag berører, at jeg ikke behøver nærmere at gaa ind paa dem.

Jeg kan derfor ikke se, at der er Grund for Regeringen til at hjælpe det ærede Medlem med at faa gennemført disse Bestemmelser, der i og for sig ere lidet heldige, for ikke at sige skadelige, og selv om man vil finde, at en Del kan gøres, saa behøver man dog ikke at støtte dette. Den Anbefaling, dette Forslag har faaet ved en Adresse stilet til Regering og Rigsdag, og som er fremkommen her i de sidste Dage, synes mig heller ikke at være af den Bessaffenhed, at man kan tænke sig, at dette Ting vil kunne støtte dette Forslag i Anledning af denne Fordring, som er fremjat paa et internationalt socialistisk Grundlag. Saaledes læser jeg denne Adresse, og jeg tror ikke, at den er egnet til at støtte det ærede Medlems Forslag.

B. Pedersen: Jeg har forgæves gennemlæst dette Forslag for at søge Bestemmelser, som jeg kunde finde heldige og formaalstjenlige for Samfundet; men da det ikke har været mig muligt at finde nogen saadan, finder jeg heller ikke Grund til at indlade mig paa nogen Forhandling om Lovforslaget. Jeg agter derfor at stemme imod Forslagets Overgang til 2den Behandling og vil tilraade mine Meningsfæller at gøre det samme.

J. Pedersen: I de to Foredrag, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har holdt her i Tinget angaaende denne Sag, det første i Foraaret kort før Rigsdagens Slutning, og det andet for faa Dage siden, har han fremsørt de Motiver, som have været ledende for de ærede Forslagsstillere til at fremkomme med Forslaget, og i Spidsen for disse har han bægge Gange — og han har gentaget det i Dag og yderligere suppleret det med et Par Bemærkninger — stillet Hensynet til den overvejende Arbejdsløshed. Det ærede Medlem har gjort opmærksom paa, at man i adskillige Industrigræne ved private Bestræbelser har faaet Arbejdstiden indskrænket til 10 Timer,

men, sagde han, Erfaringen viste, at dette ikke slog til, der var fremdeles Arbejdsløshed. Det ærede Medlem erkendte ogsaa, at selv om man gennemførte dette Forslag og altsaa yderligere fik Arbejdstiden reduceret, saa den kun blev 8 Timer, saa vilde man dog ikke derved være i Stand til at afhjælpe Arbejdsløsheden, men en Del i den Hætning mente han dog, man kunde udrette. Jeg tror, naar vi se hen til vore Forhold her i Landet, at den Opfattelse ikke er korrekt. Den herskende Arbejdsløshed har jo ikke saa meget sin Grund deri, at der i og for sig er for megen Arbejdskraft her i Landet; den væsentligste Grund til, at der til sine Tider og paa sine Steder hersker megen Arbejdsløshed, er, forekommer det mig, den, at Arbejdet eller Arbejderne ikke ere hensigtsmæssigt fordelt; det ligger dert, at Arbejderne ere tilbøjelige til at søge hen til de Steder, hvor de holde mest af at leve, eller hvor det Arbejde er at faa, som enten er det behageligste at sysselsætte sig med, eller bedst betalt, og dette har jo medført, at medens, som det ogsaa er fremhævet i Dag, Befolkningen, og derunder ogsaa Arbejderne, i det Hele ikke tager til paa Landet, men i de bedre Egne endog er tilbøjelig til at tage af, tager Befolkningen i meget høj Grad til i Byerne, idet Arbejdere i store Masser strømme fra Landet ind til Byerne, hvor de holde mere af at være, og hvor der til visse Tider og i visse Virksomheder er en meget højere Fortjeneste. Derjom vi gennemføre dette Forslag, tror jeg, at denne Bevægelse fra Landet ind til Byerne derved i meget høj Grad vil styrkes, og at den vil vokse derefter; thi man kan jo ikke være blind for, at saaledes som Lovforslaget er affattet, vil det i væsentlig Grad komme Arbejderne i Byerne, navnlig i de større Byer og særlig i København, til Gode. — De Bestemmelser, der ere tagne i Forslaget med Hensyn til Landet, ere af den Bessaffenhed, at kun faa af dem vel egentlig kunne gennemføres, og en hel Del af dem have de ærede Forslagsstillere jo selv nøjedes med at føre ind i Lovforslaget som en Slags Røsteparagraffer og overlade det til kommende Tiders Lovgivningsvirksomhed at føre dem ud i Livet. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde i sit Foredrag i Dag, at han og hans Medforslagsstiller havde været meget forsigtige med Hensyn til at foreslaa Bestemmelser angaaende Landbruget. Jeg ved ikke, om det kan gaa, men ellers vilde jeg foretrække et andet Ord for „forsigtig“, jeg vilde hellere sig, at det ærede Medlem og hans Medforslagsstiller havde været meget uforstående med Hensyn til de Bestemmelser,